

21. oktober 2021

I medfør af § 37, stk. 1 i Inatsisartuts forretningsorden, stiller jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Siden Grønlands indtræden i NAMMCO i 1990, hvor mange ekstra narhvaler har Naalakkersuisut ekstraordinært lagt oven i den biologiske rådgivning?
2. Hvor og i hvilken år har Naalakkersuisut tildelt ekstra narhvaler gennem ekstraordinær tildeling af kvoter?
3. Efter Naalakkersuisuts ekstraordinære forøgelse af kvoter til narhvaler, hvor mange dyr og hvor har man ikke opbrugt kvoterne?
4. Hvilken fordele har Grønland haft af sit 31 årigt medlemskab i NAMMCO?
5. Har Naalakkersuisut planer om evaluering af Grønlands medlemskab i NAMMCO?
6. Såfremt Naalakkersuisut ikke har planer om evaluering af medlemskabet, hvad er grundet til det?

(Medlem af Inatsisartut Mala Høy Kúko, Siumut)

Begrundelse:

Igennem Grønlands 31 årige medlemskab af NAMMCO, er vort medlemskab stillet i perspektiv særligt i Østgrønland, hvor flere og flere fangerfamilier har sværere ved at opretholde liv gennem fangst, og som finder fremtidsudsigterne sværere og bekymrende. Narhvalsfangst bidrager til ekstra indtjening for fangerne, som via salg mattak og kød for indtægter, men også af tørret narhvalskød.

Narhvalskvoterne i Tasiilaq og Ittoqqortoormiit bliver færre igennem årene. Dermed er kvoterne for narhvaler i Tasiilaq på 0 i 2022, og 15 i Ittoqqortoormiit for 2022 og 10 i 2023. Dermed vil borgerne i Østgrønland ikke længere få tildelt narhvaler, besluttet af myndigheder. Det gør man stakkels grønlandere, som nænsomt har viderebragt vore forfædres traditioner.

Til trods for nedskæring af kvoter og dermed livsgrundlaget for østgrønlanderne, har Naalakkersuisut ikke fremsat alternative indtjeningsmuligheder. Og derfor ønsker jeg på vegne af befolkningen svar fra Naalakkersuisut.

Jeg forventer at modtage svar inden for 10 arbejdsdage.